

Vragen over de wet

Als we vragen hebben over de wet, stellen we die aan advocaten. Maar toen het op vragen aankwam over de wet van Mozes, zei God tegen Haggai dat hij ze aan de **priesters** van Israël moest stellen:

“Hagg. 2:11: Alzo zegt de Heere der heirscharen: Vraag nu den priesters de wet,.....”

Voordat we nadenken over de vraag wat God wilde dat Zijn profeet aan de priesters zou stellen, vraag je je misschien af waarom God Haggai niet naar één van de "wetgeleerden" in Israël stuurde waarover we lezen in Lukas 14:3 en andere plaatsen.

“Lukas 14:3: En Jezus, antwoordende, zeide tot de wetgeleerden en Farizeen,.....”

Klaarblijkelijk was deze klasse mannen in de tijd van het Nieuwe Testament in Israël opgestaan om de wet van Mozes uit te leggen toen Gods volk er vragen over had.

Maar dat laat alleen maar zien hoe ver Gods volk was afgedwaald van de manier waarop Hij de zaken in Israël had opgezet. Toen God de wet gaf, gaf Hij de priesters de leiding om deze te kennen en vragen erover te beantwoorden.

“Mal. 2:7: Want de lippen der priesters zullen de wetenschap bewaren, en men zal uit zijn mond de wet zoeken;”

Als God een aparte klasse van mannen, wetgeleerden genaamd, had gewild om vragen over de wet te beantwoorden, zou Hij Zijn volk hebben gezegd zo'n een klasse op te richten, maar dat deed Hij niet! Het is dus geen verrassing dat wetgeleerden in Israël altijd in een kwaad daglicht worden gesteld, zie Matth. 22:35; Lukas 10:25, etc.:

“Matth. 22:35: En één uit hen, zijnde een wetgeleerde, heeft gevraagd, Hem verzoekende, en zeggende:

“Lukas 10:25: En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beërven?”

De Heer zei:

“Lukas 7:30: Maar de Farizeen en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van hem niet gedoopt zijnde.

Dat wil zeggen, van Johannes de Doper, Lukas 7:29:

En al het volk, Hem horende, en de tollenaars, die met den doop van Johannes gedoopt waren, rechtvaardigden God.

Dat betekende dat de wetgeleerden niet werden gered, want Johannes predikte:

“Markus 1:4: Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden.

En dat betekende dat de wetgeleerden waarschijnlijk de verkeerde antwoorden gaven als er naar de wet werd gevraagd. Geen wonder dat de Heer zei:

“Lukas 11:52: Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt den sleutel der kennis weggenomen; gijzelfen zijt niet ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd.

Een deel van de "sleutel van kennis" waardoor de Joden destijds het koninkrijk der hemelen konden binnengaan, was weten dat ze moesten worden gedoopt om gered te worden! Toen die wetgeleerden

weigerden zich te laten dopen, kwamen ze het koninkrijk niet binnen. En toen mensen hen vroegen naar de doop van Johannes, moeten ze anderen hebben belet het koninkrijk binnen te gaan door hen ervan te weerhouden zich ook te laten dopen.

Natuurlijk, in onze tekst in Haggai 2, gaf God Haggai de opdracht aan de priesters om Zijn vragen over de wet te stellen, de manier waarop Hij dingen had vastgesteld, versterkend.

Wel of geen contact

Laten we nu eens kijken wat God wilde dat de profeet aan de priesters zou vragen:

“Hagg. 2:12: Ziet, iemand draagt heilig vlees in de slip van zijn kleding, en hij raakt met zijn slip aan het brood, of aan het moes, of aan den wijn, of aan de olie, of aan enige spijs, zal het heilig worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Neen.

Het "heilig vlees" hier was het vlees van Israëls dierenoffers. Mozes zei:

“Ex. 29:32-34: 32 Aaron nu en zijn zonen zullen het vlees van dezen ram eten, en het brood, dat in den korf zal zijn, bij de deur van de tent der samenkomst. 33 En zij zullen die dingen eten, met welke de verzoening zal gedaan zijn, om hun hand te vullen, en om hen te heiligen; maar een vreemde zal ze niet eten, want ze zijn heilig. 34 En indien er wat overblijven zal van het vlees der vuloffers, of van dit brood, tot aan den morgen, zo zult gij het overgeblevene met vuur verbranden; het zal niet gegeten worden, want het is heilig.

Maar wanneer mannen hun offer naar de priester brachten om te worden geofferd, werd het klaarblijkelijk in de slip van hun kleding gedragen, als in een schort. En God wilde dat Haggai de priesters zou vragen wat er zou gebeuren als de slip met het offer, om te worden geofferd, onderweg tegen een voorwerp zou stoten. Zou het object waar het tegenaan botste ook als heilig worden beschouwd. Als dat zo is, zou het ook aan God moeten worden aangeboden, want het woord heilig betekent "afzonderen voor de HEER", zie Ex. 13:2 vgl. 12, en dingen die voor God apart zijn gezet, behoorden Hem toe.

“Ex. 13:2: Heilig Mij alle eerstgeborenen; wat enige baarmoeder opent onder de kinderen Israels, van mensen en van beesten, dat is Mij.

“Ex. 13:12: Zo zult gij tot den Heere doen overgaan alles, wat de baarmoeder opent; ook alles, wat de baarmoeder opent van de vrucht der beesten, die gij hebben zult; de mannetjes zullen des Heeren zijn.

De reden dat God Haggai vroeg om deze vraag aan de priesters te stellen, was om te zien of ze wisten dat er een wet was die deze vraag dekte. En er was - een soort van! Leviticus 6:25,27 zegt:

“ 25 Spreek tot Aäron en tot zijn zonen, zeggende: Dit is de wet des zondoffers: in de plaats, waar het brandoffer geslacht wordt, zal het zondoffer voor het aangezicht des Heeren geslacht worden; het is een heiligheid der heiligheden.

27 Al wat deszelfs vlees zal aanroeren, zal heilig zijn; zo wie van zijn bloed op een kleding zal gesprengd hebben, dat, waarop hij gesprengd zal hebben, zult gij in de heilige plaats wassen.

Maar je zult opmerken dat deze wet niet precies inging op Gods vraag. Hij vroeg niet wat er zou gebeuren als het offer iets zou aanraken. Hij vroeg wat er zou gebeuren als de slip die het offer droeg iets zou raken. Maar zelfs toen de wet het antwoord op vragen over de wet niet duidelijk omschreef, was het nog steeds de taak van de priester om ze antwoord te geven. Sprekend over de priesters.....:

“Ezech. 44:15: Maar de Levietische priesters, de kinderen van Zadok, die de wacht Mijns heiligdoms hebben waargenomen, als de kinderen Israëls van Mij afdwaalden, die zullen tot Mij naderen, om Mij te dienen; en zullen voor Mijn aangezicht staan, om Mij het vette en het bloed te offeren, spreekt de Heere Heere;

.....zei God tegen Ezechiël:

“Ez. 44:23-24: 23 En zij zullen Mijn volk onderscheid leren tussen het heilige en onheilige, en hun bekend maken het onderscheid tussen het onreine en reine.

24 En over een twistzaak zullen zij staan om te richten; naar Mijn rechten zullen zij hen richten; en zij zullen Mijn wetten en Mijn inzettingen op al Mijn gezette hoogtijden houden, en Mijn sabbatten heiligen.

Als het ging om vragen die niet rechtstreeks door de wet worden behandeld, zouden er natuurlijk controverses ontstaan. God zei dat van de priester werd verwacht dat hij dergelijke controverses zou oplossen door een antwoord te extrapoleren op basis van de kwesties die God rechtstreeks in de wet aan de orde stelde met Zijn "oordelen". Dit is vergelijkbaar met hoe rechters in onze rechtbanken ook beslissingen moeten nemen op basis van extrapolaties van onze wetten wanneer een kwestie niet rechtstreeks wordt aangepakt door onze burgerlijke wetten.

In Haggai's tijd beantwoordden de priesters zijn vraag correct, zie Hagg. 2:12:

“Ziet, iemand draagt heilig vlees in de slip van zijn kled, en hij raakt met zijn slip aan het brood, of aan het moes, of aan den wijn, of aan de olie, of aan enige spijs, zal het heilig worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Neen.

De voorwerpen waar Haggai naar vroeg, werden niet heilig gemaakt omdat ze het heilige offer zelf niet aanraakten; ze raakten alleen de slip aan van het kledingstuk dat het offer droeg.

Voordat God uitlegt waarom Hij wil dat Haggai deze vraag aan de priesters stelt, laat Hij zijn profeet nog een vraag aan hen voorleggen. Nog steeds sprekend over het brood, het moes, de wijn en de olie die hij in het vorige vers noemde, lezen we:

“Hagg. 2:13: En Haggai zeide: Indien iemand, die onrein is van een dood lichaam, iets van die dingen aanroert, zal het onrein worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Het zal onrein worden.

Als een man in Israël een lijk aanraakte, werd hij als onrein beschouwd, zie Num. 19:11:

“Wie een dode, enig dood lichaam van een mens, aanroert, die zal zeven dagen onrein zijn.

Als hij op zijn beurt iets anders aanraakte, was de regel:

“Num. 19:22: Ja, al wat die onreine aangerod zal hebben, zal onrein zijn; en de ziel, die dat aangerod zal hebben, zal onrein zijn tot aan den avond.

Dus het antwoord op deze vraag was vrij duidelijk, en opnieuw beantwoordden de priesters het correct.

En uw punt is?

Voordat we het punt lezen, dat God maakte voor Zijn volk in Israël in deze passage, denk eens na over het punt dat we daaruit voor onszelf kunnen maken. Als het gaat om het soort mensen met wie je verkiest om te gaan, zou je kunnen denken dat je zondige Christelijke vrienden hun daden kunt laten

opschonen door met hen om te gaan. Maar wat meestal gebeurt, is het tegenovergestelde. Hun zondige manieren zullen jou uiteindelijk beïnvloeden!

Als je erover nadenkt, weerspiegelen Gods wetten de wetten van de natuur. Wanneer het met elkaar wordt gemengd, schoon water maakt vuil water niet schoon; vuil water maakt schoon water vuil. Een gezond kind kan een ziek kind niet gezond maken, maar een ziek kind kan een gezond kind wel ziek maken.

Dus *“raak het onreine niet aan”* zelfs niet onder gelovigen, kies je vrienden door verstandig te kiezen zie 2 Kor. 6:17:

“Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.

Want:

“1 Kor. 5:6:..... Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt?

Zuurdesem is in de Bijbel een soort zonde omdat het zich verspreidt. Het is beter om zondige vrienden niet te laten helpen de zonde in je leven op gang te brengen door te onthouden dat:

“ 1 Kor. 15:33: Kwade samensprekingen verderven goede zeden.

Melaatsheid is een ander soort zonde in de Bijbel, omdat het ook zeer besmettelijk was. Maar de Heer kon melaatsen genezen door hen aan te raken, omdat Hij God in het vlees was. Hij was in staat om genezende kracht van Hem naar de melaatse te laten stromen, in plaats van de melaatsheid van de melaatse naar Hem te laten stromen. Maar de beste manier voor degenen onder ons die niet God in het vlees zijn, om te voorkomen dat ze de melaatsheid van de zonde oplopen, is door te vermijden rond te hangen rond zondige "melaatsen". Op het werk of op school kan je niet anders dan met zondige mensen omgaan....., vergelijk 1 Kor. 5:9-10:

“Ik heb u geschreven in den brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders; 10 Doch niet geheel met de hoereerders dezer wereld, of met de gierigaards, of met de rovers, of met de afgodendienaars; want anders zoudt gij moeten uit de wereld gaan.

.....maar je moet selectief zijn met wie je omgaat na het werk of op school.

Nu weet ik zeker dat God die punten in gedachten had toen Hij Israël de wetten gaf die we overwegen. Maar Hij had ook andere punten in gedachten in onze tekst hier, zoals we zien als Haggai ter zake komt:

Hagg. 2:14: Toen antwoordde Haggai, en zeide: Alzo is dit volk, en alzo is deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt de Heere, en alzo is al het werk hunner handen; en wat zij daar offeren, dat is onrein.

Eerder zagen we dat dierenoffers als heilig werden beschouwd. Maar Haggai zei van zijn landgenoten dat de offers die ze brachten niet heilig waren. Vers 14 zegt dat *"wat zij daar offeren, dat is onrein"*. Hun offers werden onrein gemaakt vanwege hun ongehoorzaamheid aan Gods gebod.

En we weten welke specifieke ongehoorzaamheid God hier in gedachten had, want Hij had het volk van Israël opgedragen de tempel te herbouwen, en zij hadden zich tegen deze instructie verzet, zie Hagg. 1:4:

“Is het voor ulieden wel de tijd, dat gij woont in uw gewelfde huizen, en zal dit huis woest zijn?

Dat betekende dat ze zelf onrein waren. Normaal gesproken zou contact met hun heilige offers hen rein maken, zoals we zagen in Leviticus 6:25 en 27:

“25 Spreek tot Aäron en tot zijn zonen, zeggende: Dit is de wet des zondoffers: in de plaats, waar het brandoffer geslacht wordt, zal het zondoffer voor het aangezicht des Heeren geslacht worden; het is een heiligheid der heiligheden.....27 Al wat deszelfs vlees zal aanroeren, zal heilig zijn; zo wie van zijn bloed op een kleed zal gesprengd hebben, dat, waarop hij gesprengd zal hebben, zult gij in de heilige plaats wassen.

Maar de “slip” van hun ongehoorzaamheid kwam tussen hen in (vgl. Hagg. 2:12), en verhinderde dat het heilige offer hen heilig maakte.

Het probleem omzeilen

Als je niet zeker weet wat ik daarmee bedoel, denk dan eens aan de aanklacht die God tegen Zijn volk in Jeremia 2:34 uitte:

“Ja, het bloed van de zielen der onschuldige nooddruftigen is in uw zomen (slippen) gevonden; Ik heb dat niet met opgraven gevonden, maar aan die alle.

De “*onschuldige nooddruftigen*” waren de baby's die de Joden aan de valse god Molech offerden als mensenoffers in de dagen van Jeremia, zie Jeremia 32:35:

“En zij hebben de hoogten van Baäl gebouwd, die in het dal des zoons van Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochteren den Molech door het vuur te laten gaan; hetwelk Ik hun niet heb geboden, noch in Mijn hart is opgekomen, dat zij dezen gruwel zouden doen; opdat zij Juda mochten doen zondigen.

Hun bloed zat natuurlijk niet letterlijk op de zomen (slippen) van hun ouders, want als ze “*hun zonen en hun dochteren den Molech door het vuur*” lieten gaan, laat het vuur een baby niet bloeden. God zei dat het bloed van de onschuldigen figuurlijk op hun zomen (slippen) zat vanwege hun ongehoorzaamheid aan God. Dit kan zijn omdat ze hun baby's meedroegen om aan Molech te offeren in de zoom (slip) van hun kleding, net zoals ze hun dierenoffers meedroegen.

Maar dat was in de tijd van Jeremia. In Haggai's tijd hield de figuurlijke zonde met de zomen (slippen) van Gods volk in Israël niet in dat baby's moesten worden geofferd, maar dat ze er niet in waren geslaagd de tempel te herbouwen. De heilige dierenoffers die ze aan God brachten, konden ze niet heilig maken vanwege de ongehoorzaamheid die tussen hen en God kwam, vergelijk Jes. 59:2:

“Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort.

Dus in plaats van dat die offers hen rein maakten, was hun onreinheid het onrein maken van hun offers, zoals de onreine man die een lijk aanraakte, maakte alles wat hij daarna aanraakte onrein. Dit was het punt dat God maakte met de vragen die Hij Haggai aan de priesters liet stellen.

Nu, toen Gods volk in Israël ongehoorzaam was, zou Hij hen kastijden met dingen zoals slechte oogsten, zie Lev. 26:18-20:

“18 En zo gij Mij tot deze dingen toe nog niet horen zult, Ik zal nog daar toedoen, om u zevenvoudig over uw zonden te tuchtigen. 19 Want Ik zal de hovaardigheid uwer kracht verbreken, en zal uw hemel als ijzer maken, en uw aarde als koper. 20 En uw macht zal ijdelijk verdaan worden; en uw land zal zijn inkomsten niet geven, en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet geven.

en ze oogstten zeker dit lot in Haggai 's dagen zie Haggai 1:5-6:

“5 Nu dan, alzo zegt de Heere der heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen. 6 Gij zaait veel, en gij brengt weinig in; gij eet, maar niet tot verzadiging; gij drinkt, maar niet tot dronken worden toe; gij kleedt u, maar niet tot uw verwarming, en wie loon ontvangt, die ontvangt dat loon in een doorgeboorden buidel.

God had hen gewaarschuwd:

“Deut. 28:38: Gij zult veel zaads op den akker uitbrengen, maar gij zult weinig inzamelen”.

en Haggai herinnerde zijn volk eraan dat dit met hen gebeurde toen hij zei:

“Haggai 1:9: Gij ziet om naar veel, maar ziet, gij bekomt weinig,.....”.

De profeet zei tegen hen dat ze.....:

“Haggai 1:5:..... Stelt uw hart op uw wegen.....”.

.....omdat ze gewoon niet het verband leken te leggen tussen hun ongehoorzaamheid en de kastijding die ze ontvingen die de wet voorschreef voor hun ongehoorzaamheid. Toen ze eenmaal het verband hadden overwogen, bekeerden ze zich en gingen ze aan de tempel werken, zie Hagg. 1:12-15:

“12 Toen hoorde Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, en al het overblijfsel des volks, naar de stem van den Heere, hun God, en naar de woorden van den profeet Haggai, gelijk als hem de Heere, hun God, gezonden had; en het volk vreesde voor het aangezicht des Heeren. 13 Toen sprak Haggai, de bode des Heeren, in de boodschap des Heeren, tot het volk, zeggende: Ik ben met ulieden, spreekt de Heere. 14 En de Heere verwekte den geest van Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, den vorst van Juda, en den geest van Josua, den zoon van Jozadak, den hogepriester, en den geest van het ganse overblijfsel des volks; en zij kwamen en maakten het werk in het huis van den Heere der heirscharen, hun God. 15 Op den vier en twintigsten dag der maand, in de zesde maand, in het tweede jaar van den koning Darius.

Maar toen kwam er enige ontmoediging toen ze zagen dat de grootte van de nieuwe tempel niet te vergelijken was met de grootte van de tempel van Salomo....., zie Haggai 2:1-3:

“1 In de zevende maand, op den een en twintigsten der maand, geschiedde het woord des Heeren door den dienst van den profeet Haggai, zeggende: 2 Spreek nu tot Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, den vorst van Juda, en tot Josua, den zoon van Jozadak, den hogepriester, en tot het overblijfsel des volks, zeggende: 3 Wie is onder ulieden overgebleven, die dit huis in zijn eerste heerlijkheid gezien heeft, en hoedanig ziet gij hetzelfde nu? Is dit niet als niets in uw ogen?

.....en het werk aan Gods huis kwam tot stilstand. Dus Haggai vroeg hen opnieuw om het verband tussen hun zonde, en de tuchtiging, die de wet voor hun zonde voorschreef, te “overwegen”, en smeekte hen deze keer:

“Haggai 2:15-16: 15 En nu, stelt er toch ulieder hart op, van dezen dag af en opwaarts, eer er steen op steen gelegd werd aan den tempel des Heeren; 16 Eer die dingen geschiedden, kwam iemand tot den koren hoop van twintig maten, zo waren er maar tien; komende tot den wijnbak, om vijftig maten van de pers te scheppen, zo waren er maar twintig.

Klinkt dat niet als:

“Haggai 1:9 : Gij ziet om naar veel, maar ziet, gij bekomt weinig”

Als dat hun herinnering aan Gods verbond met hen niet deed wankelen, en hen ertoe bracht te bedenken dat ze opnieuw werden geoordeeld, ging Haggai verder met hen te herinneren aan meer van Gods oordelen die hen waren overkomen:

“Haggai 2:17: Ik sloeg ulieden met brandkoren, met honigdauw en met hagel, al het werk uwer handen; en gij keerdet u niet tot Mij, spreekt de Heere.

Brandkoren en honingdauw waren meer instrumenten in Gods kastijdings-gereedschapskist, zie Deut. 28:15 en 22:

“Deut. 28:15 Daarentegen zal het geschieden, indien gij de stem des Heeren, uws Gods, niet zult gehoorzaam zijn, om waar te nemen, dat gij doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebiede; zo zullen al deze vloeken over u komen, en u treffen.....22 De Heere zal u slaan met toring, en met koorts, en met vurigheid, en met hitte, en met droogte, en met brandkoren, en met honigdauw, die u vervolgen zullen, totdat gij omkomt.

Hagel was normaal gesproken gereserveerd voor Zijn vijanden, zie Ex. 9:18-34 en Openb. 16:21:

“Ex. 9:18-34: 18 Zie, Ik zal morgen omtrent dezen tijd een zeer zwaren hagel doen regenen, desgelijks in Egypte niet geweest is van dien dag af, dat het gegrond is, tot nu toe. 19 En nu, zend heen, vergader uw vee, en alles wat gij op het veld hebt; alle mens en gedierte, dat op het veld gevonden zal worden, en niet in huis verzameld zal zijn, als deze hagel op hen vallen zal, zo zullen zij sterven. 20 Wie onder Farao's knechten des Heeren woord vreesde, die deed zijn knechten en zijn vee in de huizen vlieden; 21 Doch die zijn hart niet zette tot des Heeren woord, die liet zijn knechten en zijn vee op het veld. 22 Toen zeide de Heere tot Mozes: Strek uw hand uit naar den hemel, en er zal hagel zijn in het ganse Egypteland; over de mensen, en over het vee, en over al het kruid des velds in Egypteland. 23 Toen strekte Mozes zijn staf naar den hemel; en de Heere gaf donder en hagel, en het vuur schoot naar de aarde; en de Heere liet hagel regenen over Egypteland. 24 En er was hagel, en vuur in het midden des hagels vervangen; hij was zeer zwaar; desgelijks is in het ganse Egypteland nooit geweest, sedert het tot een volk geweest is. 25 En de hagel sloeg, in het ganse Egypteland, alles wat op het veld was, van de mensen af tot de beesten toe; ook sloeg de hagel al het kruid des velds, en verbrak al het geboomte des velds. 26 Alleen in het land Gosen, waar de kinderen Israels waren, daar was geen hagel. 27 Toen schikte Farao heen, en hij riep Mozes en Aaron, en zeide tot hen: Ik heb mij ditmaal verzondigd; de Heere is rechtvaardig; ik daarentegen en mijn volk zijn goddelozen! 28 Bidt vuriglijk tot den Heere (want het is genoeg), dat geen donder Gods noch hagel meer zij; dan zal ik ulieden trekken laten, en gij zult niet langer blijven. 29 Toen zeide Mozes tot hem: Wanneer ik ter stad uitgegaan zal zijn, zo zal ik mijn handen uitbreiden voor den Heere; de donder zal ophouden, en de hagel zal niet meer zijn; opdat gij weet, dat de aarde des Heeren is! 30 Nochtans u en uw knechten aangaande, weet ik, dat gijlieden voor het aangezicht van den Heere God nog niet vrezen zult. 31 Het vlas nu, en de gerst werd geslagen; want de gerst was in de aar, en het vlas was in den halm. 32 Maar de tarwe en de spelt werden niet geslagen; want zij waren bedekt. 33 Zo ging Mozes van Farao ter stad uit, en breidde zijn handen tot den Heere; de donder en de hagel hielden op, en de regen werd niet meer uitgegoten op de aarde. 34 Toen Farao zag, dat de regen en hagel, en de donder ophielden, zo verzondigde hij zich verder, en hij verzwaarde zijn hart, hij en zijn knechten.

“Op. 16:21: En een grote hagel, elk als een talent pond zwaar, viel neder uit den hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plage des hagels; want deszelfs plage was zeer groot.

Het volk Israël had het verband tussen deze oordelen en hun zonde niet overwogen, maar ze stonden op het punt dat te doen!

Beschouw het als gedaan

Gods volk moet eindelijk hebben overwogen dat Hij deze oordelen over hen had gebracht, en berouw hadden in Haggai 's tijd, want Hij vertelde hen verder om nu iets anders "te overwegen" over hun kastijding, iets dat hen zegen zou brengen, en geen vloeken:

"Hagg. 2:18-19: 18 Stelt er toch uw hart op, van dezen dag af en opwaarts; van den vier en twintigsten dag der negende maand af, van den dag af, als het fundament aan den tempel des Heeren is gelegd geworden, stelt er uw hart op. 19 Is er nog zaad in de schuur? Zelfs tot den wijnstok, en den vijgeboom, en den granaatappelboom, en den olijfbom, die niet gedragen heeft, die zal Ik van dezen dag af zegenen.

Er was geen fruit aan hun bomen, of zaad in hun schuren, omdat ze het jaar daarvoor veel hadden gezaaid maar weinig hadden binnengekregen, zoals we hebben gezien. Hun gewassen hadden nauwelijks genoeg opgebracht om te eten, zie eerder genoemd vers Haggai 1:6, en er was niets meer over om in de schuur op te slaan om het volgende jaar te planten. En zonder zaad om te planten, zag de prognose voor de oogst van dat jaar er somber uit.

Maar hier roept de profeet het volk van Israël op om hun kastijding om een andere reden te "overwegen". Eerder was het om hen tot bekering te brengen door erop te wijzen dat God trouw was geweest aan Zijn belofte om hen te kastijden als ze ongehoorzaam waren. Hier was het om ze te laten overwegen dat God nu net zo trouw zal zijn aan Zijn belofte om hen te zegenen, nu ze zich hadden bekeerd. Daarom eindigt vers 19 met een belofte van zegen.

Dit is vergelijkbaar met wat de profeet Daniël deed nadat zijn persoonlijke Bijbelstudie in het boek Jeremia hem deed beseffen dat Israëls 70 jaar in ballingschap ten einde liep, zie Dan. 9:1-2:

"1 In het eerste jaar van Darius, den zoon van Ahasveros, uit het zaad der Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk der Chaldeen; 2 In het eerste jaar zijner regering, merkte ik, Daniel, in de boeken, dat het getal der jaren, van dewelke het woord des Heeren tot den profeet Jeremia geschied was, in het vervullen der verwoestingen van Jeruzalem, zeventig jaren was.

Hij herinnerde zich dat God beloofde dat, als Zijn volk hun zonden zou belijden nadat Hij hen onder de heidenen had verstrooid,..... zie Lev. 26:33:

"Daartoe zal Ik u onder de heidenen verstrooien; en een zwaard achter u uittrekken; en uw land zal woest, en uw steden zullen een woestijn zijn.

.....Hij Zijn verbond zou gedenken en hen zou vergeven, zie Lev. 26 vers 40-42:

"Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben. 41 Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben; 42 Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;

Dus Daniël begon de zonden van zijn volk te belijden....., zie Daniël 9:3-10:

"3 En ik stelde mijn aangezicht tot God, den Heere, om Hem te zoeken met het gebed, en smeking, met vasten, en zak, en as. 4 Ik bad dan tot den Heere, mijn God, en deed belijdenis, en zeide: Och Heere! Gij grote en verschrikkelijke God, Die het verbond en de weldadigheid houdt dien, die Hem liefhebben

en Zijn geboden houden. 5 Wij hebben gezondigd, en hebben onrecht gedaan, en goddelooslijk gehandeld, en gerebelleerd, met af te wijken van Uw geboden, en van Uw rechten. 6 En wij hebben niet gehoord naar Uw dienstknechten, de profeten, die in Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot al het volk des lands. 7 Bij U, o Heere! is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten, gelijk het is te dezen dage; bij de mannen van Juda, en de inwoners van Jeruzalem, en geheel Israëel, die nabij en die verre zijn, in al de landen, waar Gij ze henengedreven hebt, om hun overtreding, waarmede zij tegen U overtreden hebben. 8 O Heere! bij ons is de beschaamdheid der aangezichten, bij onze koningen, bij onze vorsten, en bij onze vaders, omdat wij tegen U gezondigd hebben. 9 Bij den Heere, onzen God, zijn de barmhartigheden en vergevingen, alhoewel wij tegen Hem gerebelleerd hebben. 10 En wij hebben der stem des Heeren, onzes Gods, niet gehoorzaamd, dat wij in Zijn wetten wandelen zouden, die Hij gegeven heeft voor onze aangezichten, door de hand van Zijn knechten, de profeten.

.....en toe te geven dat hun zonden God ertoe hadden gebracht hen te oordelen....., zie Dan.9:11:

“Maar geheel Israëel heeft Uw wet overtreden, met af te wijken, dat zij Uwer stem niet gehoorzaamden; daarom is over ons uitgestort die vloek, en die eed, die geschreven is in de wet van Mozes, den knecht Gods, dewijl wij tegen Hem gezondigd hebben.

.....en eveneens toe te geven dat God door hen te oordelen slechts het verbond bevestigde dat Hij had gesloten. met hen gemaakt.....zie Dan. 9:12-13:

“12 En Hij heeft Zijn woorden bevestigd, die Hij gesproken heeft tegen ons, en tegen onze richters, die ons richtten, brengende over ons een groot kwaad, hetwelk niet geschied is onder den gansen hemel, gelijk aan Jeruzalem geschied is. 13 Gelijk als in de wet van Mozes geschreven is, alzo is al dat kwaad over ons gekomen; en wij smeekten het aangezicht des Heeren, onzes Gods, niet, afkerende van onze ongerechtigheden, en verstandelijk acht gevende op Uw waarheid.

Hij voegde eraan toe dat God "rechtvaardig" was geweest om dit te doen....., zie Dan. 9:14:

“Daarom heeft de Heere over het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want de Heere, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, dewijl wij Zijner stem niet gehoorzaamden.

.....want zij verdienden Zijn oordeel, zie Dan. 9:15:

“En nu, o Heere, onze God! Die Uw volk uit Egypteland gevoerd hebt, met een sterke hand, en hebt U een Naam gemaakt, gelijk hij is te dezen dage; wij hebben gezondigd, wij zijn goddeloos geweest.

Toen schreef hij:

“Dan. 9:16: O Heere! naar al Uw gerechtigheden, laat toch Uw toorn en Uw grimmigheid afgekeerd worden van Uw stad Jeruzalem, Uw heiligen berg; want om onzer zonden wil en om onzer vaderen ongerechtigheden, zijn Jeruzalem en Uw volk tot versmaadheid bij allen, die rondom ons zijn.

Met andere woorden, Daniël riep God op om net zo rechtvaardig te zijn, net zo trouw aan Zijn verbond, om Zijn volk te zegenen nu ze zich hadden bekeerd, net zoals Hij was geweest toen Hij hen vloekte toen ze ongehoorzaam waren, in overeenstemming met al Zijn gerechtigheid.

En dat is wat God aan Israël vroeg, in Haggai's tijd, te overwegen: dat Hij net zo trouw zou zijn om hen te zegenen nu ze berouw hadden gehad, als Hij was geweest om hen te oordelen toen ze ongehoorzaam waren.

Als je een boer, zonder zaaizaad in de schuur, vertelt om te planten en dat hij een gezegend jaar tegemoet gaat, zal hij zich natuurlijk afvragen of je wel goed bij je hoofd bent. Hij weet dat de natuurwetten dat niet kunnen beloven. Maar Joodse boeren wisten dat "de God van de natuur" dat wel kon beloven, want Zijn wet zei dat Hij hen zou zegenen als ze zich bekeerden, en "*Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn*" (Lukas 1:37). En daar heb je geen wetgeleerden bij nodig!